הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך · ספר עבודה

חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך על משנה תורה, הלכות תמידים ומוספין

רבי יוסף באב"ד

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך על משנה תורה, הלכות תמידים ומוספין

רבי יוסף באב"ד

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-ומקורים-מבעל-מנחת-חינוך-על-משנה-תורה-הלכות-תמידים-ומוספין/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה א 4
הלכה ז 4
פרק ב 4
הלכה ב 4
פרק ג 4
הלכה יב 4
פרק ד 4
הלכה ט 4
פרק ה 5
הלכה ה 5
הלכה ט 5
פרק ז 5
הלכה יג 5

פרק א

הלכה א

במל"מ, ועיין בפ' ואלו מגלחין. נ"ב עיין בס' טורי אבן חגיגה דף ו' שמרגיש בזה ומיישב זה ע"ש:

הלכה ז

במל"מ, ודע דהיכא דנפסלו איברי תמיד של שבת. נ"ב במחכת"ה נעלם ממנו גמרא מפורשת פסחים ע"ג דפריך מה תקן וקאמר אם עלו לא ירדו הרי דגם בשבת כן:

פרק ב

הלכה ב

במל"מ, א"ה וגם האש דמערכה שניה. נ"ב דברים הללו אין להם הבנה כלל ומה ענין הקדמת אש דמערכה שניה לעצים להך דירושלמי דמיירי מענין אחר לגמרי דיליף מקרא דוערכו דהערכת עצים צריך שיהיה ע"ג האש שיקדים האש ואח"כ יערוך עליהם העצים דמערכה אבל מה ענין זה להך דאביי היה מסדר סדר מערכה דמיירי בסידור שני גזרי עצים, והדברים תמוהים:

פרק ג

הלכה יב

בכ"מ, או כמה שחסרה. נ"ב הוא אבעיא בגמרא ומסקינן כמדה ראשונה וכצ"ל בכ"מ:

פרק ד

הלכה ט

אנשי אותו בית אב. נ"ב נראה מדברי רבינו דגם בשבת היה בית אב והמשמר נחלק לז' בתי אבות וכן פירש"י בתענית דף ט"ו אבל בגמרא מנחות דף ק"ז ע"ב מבואר להדיא דהיו רק ששה ב"א ובשבת היו כל בתי אבות שוין. וכן בירושלמי שקלים פ"ו. ועיין רש"י פסחים פ' מקום שנהגו שפירש ג"כ שהיו ששה ב"א וצ"ע:

פרק ה

הלכה ה

על שלחן זהב. נ"ב רבינו שלא הביא כאן דגם בכניסה היו נותנין הלחה"פ על שלחן של שיש סמך על מה שהביא זאת לעיל פ"ג מהל' בית הבחירה ע"ש. ועיין בתוס' יו"ט שם במשנה שם:

הלכה ט

ורומה שבע אצבעות. נ"ב עיין כ"מ שפירש והעובי והוא תמוה שגמרא מפורשת הוא בפסחים וביצה דלחה"פ עוביו טפח ועיין בדברי הרלב"ג שכתב דעוביו אצבע והוא תמוה. אח"ז מצאתי בס' נתיבות לשבת בקונטרס שעמד בזה:

פרק ז

הלכה יג

אסור לקצור. נ"ב עיין פסחים דף י"א משמע דקוטף שרי ועיין חולין דף קל"ז. ועיין כ"מ לעיל פ"ב מהל' מ"ע. כך שמעתי מאחד ושכחתי שמו. ואח"ז ראיתי במהרי"ט אלגזי בהל' בכורות על הרמב"ן שהרגיש בזה: